

नैकस्येति पक्षपातशून्यः न द्वयोरित्युभयवेतनत्वेन कपटकारी यः अप्राथितोऽपि धर्मपक्षपाती भवति तस्य उदासीनत्वे तु यो धर्मस्थः स तं आश्रयेदित्यर्थः ॥ ४ ॥ अर्थो धर्मोऽपि तत्त्वात् स्वयमपि सोऽर्थस्स्याज्य इत्याशं
क्याह धर्मेति केवलेन धर्मेण जिगीषवो न सिद्ध्यन्तीत्यर्थः ॥ ५ ॥ मध्यमौ भजमानसहजौ अपरौ सहायकचिमी आपः फलप्राप्तिकाले बलवांश्चेत्सर्वमपि जिहीर्षतीति शोक्य एव कृत्रिमो विशेषधनलाभात्सर
कीयो भविष्यतीति सोऽपि शोक्य एव सर्वे पंचापि प्रत्यक्षकार्यमुद्दिश्य मंत्रितमपि दुष्टमात्यनिपट्टादिकं कार्यं पंचानामपि समक्षं न कुर्यादित्यर्थः ॥ ६ ॥ नहीति कुमित्रं सर्वथा हंतव्यमेवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ यस्मात्तद्वृणां च
लचित्तत्वाद्द्विपर्यासो मित्रादीनां दृश्यते तस्मात्कचिदपि विश्वासमकृत्वा कोऽदुर्गादिसंख्या रक्षणं स्वप्रत्यक्षमेव कुर्याद्वा जेत्याह द्वाभ्यां असाधुरिति ॥ ८ ॥ ९ ॥ अत्यंतं विश्वासाविश्वासावपि विरुद्धावित्याह त्रि
धर्मात्मापंचमश्चापि मित्रं नैकस्य न द्वयोः ॥ यतो धर्मस्ततो वास्याद्धर्मस्यो वा ततो भवेत् ॥ ४ ॥ यस्तस्यार्थो न रोचेत न तं तस्य प्रकाशयेत् ॥ धर्माधर्मेण राजानश्च
रंति विजिगीषवः ॥ ५ ॥ चतुर्णामध्यमौ श्रेष्ठौ नित्यं शंकायां तथा परौ ॥ सर्वे नित्यं शंकायाः प्रत्यक्षं कार्यमात्मनः ॥ ६ ॥ न हि राज्ञा प्रमादो वै कर्तव्यो मित्ररक्षणे ॥
प्रमादि न हि राजानं लोकाः परिभवंत्युत ॥ ७ ॥ असाधुः साधुतामेति साधुर्भवति मित्रं चापि प्रदुष्यति ॥ ८ ॥ अनित्यचित्तः पुरुषस्त
स्मिन्को जातु विश्वसेत् ॥ तस्मात्प्रधानं यत्कार्यं प्रत्यक्षं तत्समाचरेत् ॥ ९ ॥ एकांतेन हि विश्वासः कृत्स्नो धर्मार्थनाशकः ॥ अविश्वासश्च सर्वत्र मृत्युना च विशिष्य
ते ॥ १० ॥ अकालमृत्युर्विश्वासो विश्वसन् हि विपद्यते ॥ यस्मिन्करोति विश्वासमिच्छतस्तस्य जीवति ॥ ११ ॥ तस्माद्विश्वसितव्यं च शंकि तव्यं च केषुचित् ॥ ए
षानीति गतिस्तातलक्ष्या चैव सनातनी ॥ १२ ॥ यं मन्येत ममाभावादिममार्थागमं स्पृशेत् ॥ नित्यं तस्माच्छंकि तव्यममिच्छतं द्विदुर्बुधाः ॥ १३ ॥ यस्य क्षेत्रादप्युदकं
क्षेत्रमन्यस्य गच्छति ॥ न तत्रानिच्छतस्तस्य भिद्येरन्सर्वसेतवः ॥ १४ ॥ तथैवात्युदकाद्भीतस्तस्य भेदनमिच्छति ॥ यमेवं लक्षणं विद्यात्तममित्रं विनिर्दिशेत् ॥
॥ १५ ॥ यस्तु वृद्ध्या न तप्येत क्षये दीनतरो भवेत् ॥ एतदुत्तममित्रस्य निमित्तमिति च क्षते ॥ १६ ॥ यन्मन्येत ममाभावादस्याभावो भवेदिति ॥ तस्मिन्कुर्वीत वि
श्वासं यथापि तद्वैतथा ॥ १७ ॥ तं शक्त्या वर्धमानश्च सर्वतः परिबृंहयेत् ॥ नित्यं क्षताद्वारयति यो धर्मेष्वपि कर्मसु ॥ १८ ॥

मित्रः एकांतेनेति ॥ १० ॥ ११ २ ॥ अविश्वासस्थानान्याह यमिति मयि मृतेऽयं राजा भविष्यतीति यं मन्येत प्रतिवेशी भ्राता वा पुत्रो वा स्तु तस्माच्छंकि तव्यमेवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ अमित्रस्य लक्षणांतरमाह यस्ये
ति द्वाभ्यां यथामहातटाकसेतुसमीपे यस्य क्षेत्रं सचेत्सेतुरक्षति तर्हि ततोर्वाचीनानि क्षेत्राणि समोदकानि सम्यक्फलं ति सचेत्सेतुं भिनत्ति तदा तिजलप्रवाहारे क्षेत्राणामुपघातो भवति एवं महति शत्रौ सीमांतपालः सम्य
क्सीमां पालयति तदा पराष्ट्रादुत्तमपण्यागमेन स्वराष्ट्रं सुखमाकू भवति सचेत्सीमां भिनत्ति तदा स्वराज्यं विपक्षप्रवेशान्श्यति तत्र यस्मात्सीमांतपालाद्वयं संभावितं सत्रुतिज्ञेयं यदधीनौ शत्रुप्रकोपाप्रकोपौ सो
तपालोऽप्यविश्वसनीय इत्यर्थः अक्षरार्थः स्पष्टः ॥ १४ ॥ १५ ॥ मित्रलक्षणमाह यस्त्विति दृष्ट्या न तव्येत एतदुक्तमिति च पाठांतरे इदमेवाभिन्नलक्षणं अदीनेति चच्छेदः ॥ १६ ॥ यत्मित्रं कर्तुं ॥ १७ ॥ १८ ॥